

Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської територіальної громади
Бібліотека-філія № 8 ім. І. Іова

Історія мікрорайону

Озерна

Інформаційна довідка

Хмельницький
2021

Історія мікрорайону Озерна

Озерна – багатоповерховий житловий масив на північній околиці міста. Це найновіший мікрорайон міста. В 1977 р. був розроблений проєкт забудови північного мікрорайону, перші будинки якого почали здавати наприкінці 1980-х рр. Наразі вже забудовані Озерна-1 та Озерна-4. Генпланом розвитку міста передбачено подальшу забудову мікрорайону на ділянці з правого боку вулиці Панаса Мирного між вулицями Озерною, Лісогринівською та Старокостянтинівським шосе. Тут на 45 га розташуються Озерна-2 та Озерна-3 з розвинутою інфраструктурою.

Мікрорайон отримав назву від місця розташування вище ставків (озер) однієї з безіменних приток Південного Бугу.

Під час формування та інтенсивної забудови мікрорайону наприкінці 80-х років були прокладені основні вулиці.

Вулиця **Панаса Мирного** в масиві багатоповерхової забудови мікрорайону Озерна. Виникла у 1988 році. Названа на честь відомого українського письменника.

Мирний Панас (справжнє прізвище Рудченко Панас Якович)(1849-1920) – український письменник. Автор творів «Пропаша сила, або Хіба ревуть воли як ясла повні?» (написав разом із своїм братом І. Рудченком), «Повія», «Лимерівна», «У черницях» та ін.

Вулиця **Максима Залізняка** у масиві багатоповерхової забудови мікрорайону Озерна. Виникла у 1990 році.

Залізняк Максим (1740 – рік смерті невідомий) – один з керівників народного повстання – Коліївщини 1768 р. Запорізький козак, соратник Івана Гонти. Очолив загін гайдамаків і виступив проти польської шляхти, був по-зрадницьки схоплений царськими військами і відправлений на довічну каторгу в Сибір.

Вулиця **Кармалюка** у масиві багатоповерхової забудови мікрорайону Озерна. Виникла у 1990 році.

Кармалюк (Кармелюк) Устим Якимович (1787-1835) – український народний герой, керівник боротьби селян Поділля проти кріпацтва в першій половині XIX ст. Народився на Поділлі (с. Головчинці, нині с. Кармалюкове на Вінниччині).

У 1814 р. очолив селянський рух, який охопив значну частину Літинського, Лeticівського і Проскурівського повітів, згодом перекинувся на сусідні повіти Поділля та частину Бессарабії. Кармалюка 5 разів заарештовували, допитували, катували, відправляли у в'язниці та у заслання, але він кожного разу повертався на Поділля та продовжував очолювати повстанський рух. Загони Кармалюка вчинили понад тисячу нападів на поміщицькі маєтки.

Про народного героя складено багато переказів і пісень, образ Кармалюка відтворили М. Старицький, Марко Вовчок, С. Васильченко.

Побудовано дитячі садочки №56 та № 29, ЖЕК №7 та ЖЕД №3. В 1984 році було відкрито середнє професійно-технічне училище № 9 (нині професійний ліцей сфери послуг), що розташований за адресою вул. Панаса Мирного, 5.

2015 року відкрили вулицю **Джохара Дудаєва**.

У лютому 2015 у мікрорайоні з'явилася вулиця Січових Стрільців, яка з'єднає вулицю Панаса Мирного зі Старокостянтинівським шосе.

Соціальна та транспортна інфраструктура мікрорайону. Навчальні заклади

**Хмельницький обласний
інститут
післядипломної педагогічної
освіти
вул. Озерна, 14**

Очільниками інституту в різний час були: Приймачук К. Ф. (1944-1945), Комаровер В. Г. (1945-1950), Зіналь М. П. (1950-1954), Чемерис Н. О. (1954-1959), Глебова В. М. (1959-1964), Лазорко В. М. (1964-1986), Лавренюк А. О. (1986-2005), Войтенко В. І. (2005-2011), Білошицький С. В. (2011-2013), Попик О. Ф. (2013-2014), Берека В. Є. (2014-2019), з жовтня 2019 р. і дотепер – **Очеретянко Віктор Іванович**.

У жовтні 1939 р. на базі Кам'янець-Подільського обласного педагогічного кабінету створено Кам'янець-Подільський (з 1954 р. – Хмельницький) обласний інститут удосконалення вчителів (ІУВ). Під час Другої світової війни інститут припинив роботу, відновив її у 1944 р. в м. Проскуріві. У 1954 р. у зв'язку з перейменуванням міста та області Кам'янець-Подільський обласний ІУВ перейменовано у Хмельницький обласний ІУВ.

У 1964 р. інститут одержав нове приміщення по вул. Шевченка, 1. Зміцнюється кадровий склад. У 1991 р. він переїхав у Будинок освіти (майдан Незалежності, 1), отримавши площу в 1585,8 м².

У 2001 р. заклад змінив назву на Хмельницький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти.

У 2012 р. – одержав нове приміщення (вул. Озерна, 14). Тут на площі 3685 м² розміщено 12 аудиторій, 4 комп'ютерні класи, 2 конференц-зали, 20 кабінетів; окремі приміщення обласного центру практичної психології та соціальної роботи, обласної психологічної медико-педагогічної консультації, бібліотеки, книгосховища.

Нині педагогічний колектив – це 35 науково-педагогічних працівників (з них 2 доктори та 24 кандидати наук, 1 професор, 12 доцентів) та 54 педагогічних працівники (методисти). У структурі інституту 5 кафедр (теорії та методики дошкільної і початкової освіти, теорії та методик суспільно-гуманітарних дисциплін, теорії та методик природничо-математичних дисциплін і технологій, педагогіки та психології, менеджменту та освітніх технологій), 6 науково-методичних центрів, 2 центри обласного підпорядкування (практичної психології та соціальної роботи; психологічна медико-педагогічна консультація).

Станом на 2021 р. заклад обслуговує близько 27 тис. педагогічних працівників області за 81 напрямом освітньої діяльності. Щорічно курсами підвищення кваліфікації охоплюється близько 6500 освітян області (близько 260 навчальних груп на рік). Крім цього, понад 3600 слухачів щорічно підвищують свою кваліфікацію на семінарах і короткотермінових курсах за актуальними науково-методичними проблемами. Навчання здійснюється в очному та дистанційному форматах, що стало особливо актуально в період карантинних обмежень в області та Україні.

Під керівництвом інституту працює 60 угруповань різних категорій педагогічних працівників: творчі клуби, групи, майстерні.

Інститут здійснює науково-методичний супровід конкурсів фахової майстерності педагогічних працівників як всеукраїнських (обласні етапи, зокрема, «Вчитель року» та ін.), так і конкурсів, ініційованих інститутом (загалом близько 20 щороку).

Інститут спільно з закладами освіти працює над проблемою створення сприятливих умов для розвитку обдарованих дітей: здійснює науково-методичну роботу з підготовки та проведення обласного етапу всеукраїнських учнівських конкурсів «Кенгуру», «Колосок», «Левеня», знавців української мови ім. П. Яцика, предметних олімпіад, конкурсів науково-дослідницьких робіт МАН тощо. Відкрито першу в Україні школу дистанційного навчання олімпійського резерву (2000), обласних інтернет-олімпіад з програмування та математики (2000), дистанційний обласний факультатив з програмування для учнів 7-9 класів (2010).

Одне з пріоритетних завдань – підготовка вчителя до роботи з дітьми, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку.

З 2006 р. інститут активно впроваджує в області ЗНО, забезпечуючи інформаційну та організаційну підтримку (спільно з Вінницьким регіональним

центром оцінювання якості освіти). Інститутом здійснюються моніторингові та соціологічні дослідження всеукраїнського та регіонального рівнів, експрес-опитування у педагогічному середовищі області.

Заклад співпрацює з українськими та міжнародними організаціями, фондами, освітніми установами: Гете-інститутом (Німеччина), Міжнародним літнім інститутом учителів англійської мови (Канада), Осередком розвитку освіти (Польська Республіка), Німецьким товариством міжнародного співробітництва GIZ, Міжнародним благодійним фондом «Академія Української Преси», видавництвами «Хубер», «Клетт», «Лангеншайт», «Оксфорд», «Експрес Паблішінг», «Пірсон Едьюкейшн», «Кембридж», Спілкою поляків та вчителів-полоністів, Радою з економічної освіти (США), Радою міжнародних досліджень та обмінів (IREX) та ін.

Освітня область під керівництвом працівників інституту беруть участь в розробці та впровадженні 7 всеукраїнських та 15 міжнародних проєктів (організованих Європейською асоціацією освіти дорослих, Європейською радою з питань освіти).

Діють експозиція виставки ППД працівників дошкільної галузі «Панорама методичних знахідок: досягнення, перспективи» (з 2013), обласна виставка педагогічних ідей «Освіта Хмельниччини на шляхах реформування» (з 2014 – у форматі віртуальної виставки на сайті інституту), Музей освіти Хмельниччини (з 2014) та ін.

Активно розбудовується єдиний освітній інформаційний простір регіону через фейсбук-спільноту та сайт інституту (через каталог освітніх сайтів охоплено 598 сайтів освітньої спрямованості, об'єднаних у 10 кат., та окремо створено й модерується 35 сайтів). З 2012 р. діє платформа Adobe Connect Pro для проведення заходів у вебрежимі (бл. 140 на рік).

Видаються газета «Майбуття» (з 1994), щоквартальний наук.-метод. журнал «Педагогічний вісник Поділля» (з 1996).

Результати діяльності інституту презентовано на виставках, зокрема, на VI та VII Міжнародних виставках «Сучасні заклади освіти – 2015, 2016» та отримав срібну медаль у номінації «Сучасні навчальні заклади як соціокультурний осередок громадсько-патріотичного виховання дітей та учнівської молоді» та золоту медаль у номінації «Інновації закладів освіти у роботі з молоддю в позаурочний час».

У 1993 році був створений **обласний** Хмельницький ліцей II-III ступенів Хмельницької обласної ради. Розташовується за адресою вул. Озерна, 14.

З серпня 2012 р. ліцей очолив Юрій Іванович Курманський.

У ліцеї навчаються 460 ліцеїстів 10-11 класів.

Жолобок Наталія Володимирівна (1993 – 1998 рр.) – перший директор ліцею-інтернату. За рішенням Хмельницької обласної державної адміністрації від 26.07.1993 року, коли виникла нагальна потреба створити заклад, де б навчались талановиті та обдаровані діти із сільської місцевості, створено Хмельницький спеціалізований ліцей-інтернат поглибленої підготовки в галузі науки,

що став справжньою школою доброти і радості, утвердження в душах юнаків і дівчат високих національних, моральних та загальнолюдських цінностей.

Склад педагогічного колективу новоствореного закладу формувався на конкурсній основі, що сприяло приходу до ліцею кращих учителів зі шкіл міста.

Створенню ліцею передувало багато подій. Зведення самої будівлі розпо-

чалося ще у 1990 р. і до 1993 р. не було завершено. Не маючи даху над головою, учителям та учням перші роки навчання видались досить важкими: навчалися в приміщеннях школи-інтернату (сьогодні НВК №4), ДТСААФу, школи №22, дитячого садочка №42, а проживали в різних корпусах: ПТУ №9, туристичній базі «Південний Буг». Перший випуск відбувся в 1995 році – з 117 випускників до вишів вступило 98 (83%). Другий випуск

– 1996 рік, із 73 випускників стали студентами 64, це (87,5%).

Тим часом навчальний заклад міцнів і розвивався. Навчання відбувалося за такими профілями: філологічний, історико-правовий, фізико-математичний, хіміко-біологічний, географо-біологічний; у 1999 році був створений військовий профіль, який проіснував 2 роки.

У серпні 1998 року на посаду директора Хмельницького спеціалізованого ліцею-інтернату призначена Павлишина Валентина Миколаївна.

Заклад продовжував роботу в умовах оренди. І у березні 1999 року за підтримки Хмельницької обласної ради та Хмельницької державної адміністрації виходить наказ начальника обласного управління освіти Войтенка В. І. №9 «Про передачу на баланс Хмельницького спеціалізованого ліцею-інтернату незавершеного будівництва школи-інтернату по вул. Озерній, 14». Уже 22 січня 2001 року робочою комісією вводиться в експлуатацію I черга новобудови – гуртожиток і третина класних аудиторій. Нарешті ліцей отримав власне приміщення!

Будівництво продовжувалося і поступово вводяться в експлуатацію гуртожитки, решта класних аудиторій, спортивний зал і спортивний майданчик, актова зала та їдальня. Завершилося будівництво у 2012 році добудовою окремого навчального корпусу та басейну.

Найбільшою гордістю закладу стали досягнення ліцеїстів. Серед найкращих: Шелеп'юк Андрій, 2005 р., бронзовий призер Міжнародної олімпіади з хімії; Гончарук Альона, учасник Міжнародної олімпіади з біології, 2011 р.; Данишевський Андрій, срібний призер VII Кубку Європи з розв'язування логічних задач, 2007 р.

Президентськими стипендіатами стали ліцеїсти Кривов'яз Тетяна, (укр. мова та літ., 2010 р.), Гончарук Альона (біологія, 2011 р.).

За версією журналу «Фокус», у 2012 році заклад посів 13 місце серед 50 найкращих закладів України за результатами ЗНО.

Хмельницький професійний ліцей

вул. Озерна, 8

Хмельницьке професійно-технічне училище №8 (таку назву мав ліцей з 1985 до 2003 року) створене на базі обласного виробничого об'єднання «Хмельницькгаз» і Хмельницького обласного житлово-комунального господарства.

20.08.1997 р. було утворене Хмельницьке ПТУ №8 внаслідок ліквідації Хмельницьких ПТУ №8 і ПТУ №16.

З того часу училище здійснює підготовку робітників для комунального господарства та легкої промисловості.

Заклад функціонує в типовому комплексі, до складу якого входять навчальний корпус 2275 м², гуртожиток на 640 місць, адміністративно-господарський комплекс (їдаль-

ня, актовий і спортивний зали), майстерні 1828 м², спорткомплекс зі стадіоном та ігровими майданчиками. Щоб зробити дозвілля учнів змістовним та цікавим в ліцеї є: бібліотека (7000 книг), гуртки художньої вишивки та ручного в'язання: «Колорит», «Червона калина», гурток сучасного танцю «Кураж». Для підготовки робітників високої кваліфікації в ліцеї створено та естетично оформлено 10 майстерень, навчальні кабінети. Безпосередньо на базі ліцею учні мають змогу вивчати прогресивні технології, набувати навичок практичного виконання технологічних процесів, здобувати досвід самостійного виконання робіт певної послідовності, формувати професійні навички.

Щороку молоді юнаки і дівчата переступають поріг навчального закладу, щоб здобути спеціальності кухаря, кулінара борошняних виробів, слюсаря з експлуатації та ремонту газового устаткування, електрогазозварника, в'язальника трикотажних виробів та полотна, швачки, живописця, оформлювача вітрин, приміщень та будівель, кравця, асистента референта, конторського службовця (бухгалтерія).

За час свого існування Хмельницький професійний ліцей підготував понад 10 000 фахівців, які працюють у різних галузях народного господарства. За минулі роки тут сталося багато змін. Заклад розвивався, удосконалював накопичене. Для ліцею це були роки набуття педагогічної та управлінської майстерності. Нині він продовжує виконувати своє головне завдання – підготовку кваліфікованих робітників.

У 1990 році побудовано **ЗОШ №28**. Директором школи в різні роки були Лернер С. М., Красицький П. В., Щур О. П., Мельник Г. Л.

Директор школи –
Андрійчук Андрій Васильович.

2001 рік – заклад реорганізовано в Хмельницьке навчально-виховне об'єднання №28, до складу якого входять: загальноосвітня школа I-III ступенів, колегіум III

ступеня філологічно-філософського та культурно-естетичного профілю.

2020 рік – навчально-виховне об'єднання № 28 визнано навчальним закладом, де є найбільша кількість учнів та вручено сертифікат встановлення рекорду України «Найбільша кількість учнів в одному навчальному закладі».

У Хмельницькому НВО № 28 у 2020-2021 н. р. навчається 2336 учнів (73 класи).

За сучасними технологіями формування інтелектуального потенціалу особистості працює 158 фахівців, серед них:

Вчителів-методистів – 14 педагогів;

Старших вчителів – 27 педагогів;

Спеціалістів вищої категорії – 65 вчителів;

Спеціалістів I категорії – 18 вчителів;

Спеціалістів II категорії – 23 вчителі;

Спеціалістів – 46 вчителів.

У навчальному закладі реалізуються такі проєкти:

«Обдарована дитина»: створення умов для всебічного розвитку та розкриття інтелектуального потенціалу обдарованих дітей; сприяння самореалізації ерудованого учня в освітньому процесі.

«Освіта для «особливих» дітей»: створення у школі середовища, в якому цінність дитини не залежить від її здібностей і досягнень; кожна дитина має право на спілкування і на те, щоб бути почутою; всі учасники освітнього процесу отримують підтримку і дружбу ровесників; забезпечення задоволення індивідуальних освітніх потреб кожної дитини; залучення батьків до навчального процесу дітей як рівноправних партнерів та перших вчителів своїх дітей; забезпечення командного підходу у навчанні та вихованні дітей, що передбачає залучення педагогів, батьків та спеціалістів; складність завдань відповідає можливостям дитини; забезпечення рівного доступу до навчання в освітньому закладі та отримання якісної освіти кожною дитиною; забезпечення подолання потенційних бар'єрів у навчанні.

«Сучасне освітнє середовище STEAM – освіта в школі» (використання засобів STEM-освіти для надання можливості учням здійснювати проєктну та дослідницьку діяльність; засвоювати науково-технічні знання; розвивати навички критичного мислення.

«Заклад освіти – толерантне середовище. Стоп булінг»: скоординовання зусилля педагогічної, батьківської громадськості для попередження булінгу, протиправних дій та вчинків серед здобувачів освіти; організація профілактичної роботи на основі глибокого вивчення причин і умов, які сприяють скоєнню здобувачами освіти правопорушень; поліпшення роботи психологічної служби.

«Я – українець»: формування ціннісних орієнтирів молоді; духовно-моральне виховання – здійснення заходів, спрямованих на формування ціннісних орієнтирів молоді, створення умов для творчого і духовного розвитку молоді, її інтелектуального самовдосконалення.

«Сходинки до МАН»: виявлення, розвиток та підтримка юних талантів і обдарувань; створення умов для творчого самовдосконалення учнівської молоді та його стимулювання, пропаганда досягнень науки і техніки; виявлення найбільш обдарованих учнів у різних галузях науки і розвиток їхніх творчих здібностей.

«Учень року»: виявлення, розвиток та підтримка юних талантів і обдарувань.

Задля гармонійного розвитку учнів діє 17 гуртків: 4 спортивних, 9 художньо-естетичного спрямування та 3 гуртки військово-патріотичного напрямку. На базі НВО № 28 працює 3 музеї: етнографічний музей «Українська хата», музей УОН–УПА, музей Голодомору в Україні.

Хмельницький ДНЗ №56 «Боровичок». Ясла-садок комбінованого типу. Адреса: вул. П. Мирного 21/1. Завідуюча – Гриник Наталія Володимирівна. Вихователь-методист – Безпалько Раїса Василівна.

У закладі виховуються діти віком від 2 до 6 (7) років. Для дітей працює 12 вікових груп, дві з яких – для дітей з порушеннями мови.

3 вихованцями працюють досвідчені вихователі, кваліфіковані вчителі-логопеди, практичний психолог, музичні керівники, лагідні помічники вихователів. За здоров'ям малят спостерігають старші медичні сестри. Кухарі майстерно готують смачну їжу.

Хмельницький ДНЗ № 29 «Ранкова зірка». Адреса: вул. Устима Кармелюка, 6/1.

З 2019 року керує закладом **Дзядзін Ольга Юрїївна**. Розпочав свою діяльність дошкільний заклад у 1994 році. З 1998 по 2008 роки заклад було реорганізовано у навчально-виховне об'єднання №2 «Дошкільний заклад – початкова школа».

Хмельницький дошкільний навчальний заклад № 29 «Ранкова зірка» – це заклад комбінованого

типу, дійовий центр спеціально організованої, науково обґрунтованої педагогічної взаємодії дошкільного закладу та сім'ї. Тут 13 груп (з них 2 групи логопедичні), які відвідують 450 дітей.

Перша завідувачка – Докашенко Галина Петрівна (1994-2002 роки керівництва). З 2003 по 2012 роки очолювала заклад Марисюк Алла. З 2013 по 2019 роки завідувачкою закладу стала Королишина Людмила Ростиславівна.

У 1999 році заклад перейшов на самофінансування, відкрились групи з наданням додаткових освітніх послуг. На сучасному етапі в дошкільному закладі на 9 групах організовано гуртки додаткових освітніх послуг: основи логіки, хореографія, навчання читання, художньо-естетичного розвитку.

З 2000 року в практику роботи дошкільного навчального закладу введено педагогічні ідеї української педагогині та культурної діячки Софії Русової в організації національного виховання, занять-«предметових лекцій», занять-«оповідальних годин». У газеті «Дитячий садок» (№ 43 за 2001 рік) надруковано статтю вихователя Марчук М. Р. «С. Русова – наша сучасниця». Узагальнено та представлено на міську та обласну виставки педагогічний досвід вихователів Марчук М. Р. (2005 рік), Заєць В. В. (2008 рік), Кулик С. В. (2010 рік), Герелей О. О. (2010 рік), Карнафель О. М. (2013 рік), Сніцаренко Р. Д. (2014 рік, диплом II ступеня на обласній педагогічній виставці), Реформатор Ю. М. (2016 рік) з окремих питань впровадження педагогічних ідей С. Русової. У лютому 2016 року до 160-річчя від дня народження Софії Русової вихователь-методист Бурбела Л. Б. озвучила досвід роботи педагогів закладу під час радіопередачі «Віч-на-віч» на МТРК «Місто».

Приватний дошкільний навчальний заклад «Щасливе дитинство».

вул. Лісогринівецька, 22

Завідуюча – Гусак Меланія Василівна.

У садочку «Щасливе дитинство» існує 4 типи груп: раннього віку «Капітошка» (від 1,5 до 2,8 років), молодшого дошкільного віку «Пустунчики» (від 2,8 до 3,10 років), середнього дошкільного віку «Чомусики» (від 3,10 до 5 років), старшого дошкільного віку «Пізнайка» (від 5 до 6 років). Кожна з них має свій власний збалансований графік дня.

Функціонують творчі гуртки: аплікація, ліплення, малювання, му-

зика, хореографія, студія розвитку інтелекту і особистості «Вмію! Можу! Буду!», центр розвитку інтелекту «Розумники», театральна та музична студії. Також є гурток з підготовки до вивчення англійської мови, студія інтенсивної підготовки до школи «Успішний учень».

Їжу для вихованців садочку готують професійні кухарі, які використовують виключно відбірні інгредієнти та сучасне кухонне обладнання. Вони готують здорову, проте смачну їжу, враховують норми харчування дітей та їхні смакові побажання.

У вересні 2020 року відкрили новозбудований дитячий садок у мікрорайоні Озерна. Це ДНЗ №9 «Кобзарик». Знаходиться за адресою вулиця Залізняка, 32. Завідувачка закладу **Людмила Ростиславівна Королишина**.

У дошкільному закладі є дві групи ясельного віку, чотири групи молодшого віку, три середніх і чотири старших. Заклад обладнаний усім необхідним. Наразі є вдосталь іграшок, ліжок, шаф, яких вистачає на 450-475 дітей.

Комплектація дошкільного закладу ще триває.

Як зазначив міський голова Олександр Симчишин, будівельні роботи тривали трохи менше ніж два роки. Загалом на спорудження та облаштування садочку витратили 53 мільйони гривень з міського бюджету.

Будівля «Кобзарика» має сертифікат енергоефективності. Це перший в місті дошкільний заклад такого типу. Окрім того,

навколо будівлі велика територія з сучасними майданчиками. Для того, аби по периметру було зелено, висадили майже три сотні дерев та кущів.

Культурно-мистецькі заклади

У 1991 році по вул. Кармелюка, 8/1 було побудовано **Дитячу музичну школу №3** загальною площею 658,3 м². Першим директором ДМШ №3 (з 1991 року по червень 1996 року) був Гаврецький Іван Григорович. З липня 1996 року по листопад 1997 року обов'язки директора виконував Маслюк Віталій Григорович. З 1998 року і по лютий 2019 року школу очолював Богуцький Володимир Олексійович. З лютого 2019 року директор школи – **Головишина**

Лілія Антонівна.

За роки становлення школи контингент учнів зріс до 375 осіб, а викладацький колектив – до 40 працівників, створювались нові відділи та класи.

Головним напрямком роботи колективу є пропаганда і розвиток мистецтва, естетичне виховання дітей, створення сприятливих умов для розвитку творчої особистості. Зараз учнівська молодь має можливість розвивати свої творчі здібності на відділах народних інструментів, вокально-хоровому, фортепіанному, образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, в класах скрипки, духових інструментів, естетичного розвитку, хореографії.

У ДМШ №3 працюють 15 учнівських та 7 викладацьких колективів великих та малих форм, які демонструють свою майстерність у мистецьких заходах школи та міста.

У вересні 2015 р. було відкрито другий корпус дитячої музичної школи за адресою вул. Панаса Мирного 18/2.

Найбільш обдаровані учні школи беруть участь у конкурсах різних рівнів, олімпіадах, фестивалях та виставках.

За час існування школи 400 учнів отримали свідоцтво про початкову спеціалізовану мистецьку освіту.

Школа пишається випускниками, які продовжили своє навчання у вищих навчальних закладах та пов'язали свій життєвий шлях з культурою та мистецтвом, а це: Терлецька Олесья, Марчук Людмила, Кравчук Вікторія, Жуковська Юлія, Коваль Руслана та багато інших.

У **1967** році відкрито хмельницьку міську бібліотеку №8, яка розташувалася за адресою проспект Миру, 76/2. Книжковий фонд нараховував 1800 примірників. Згідно з наказом міського відділу культури №22 від 17 березня 1976 року в місті була створена міська централізована бібліотечна система (Хмельницька міська ЦБС), яка об'єднала тоді 13 бібліотек, 9 з яких обслуговували доросле населення, 4 – дітей. Книжковий фонд бібліотеки-філії №8 на 01.01.1976 року уже нараховував 31097 книг.

У **1996** році у зв'язку зі стрімкою розбудовою мікрорайону Озерна, **бібліотека-філія №8** переїхала у нове приміщення за адресою вул. Кармелюка, 8. Завідуюча бібліотеки з 1986 року – **Дуда Людмила Степанівна**.

За сумлінну працю на ниві бібліотечної справи Дуда Людмила була нагороджена Грамотою Верховної Ради України та нагрудним знаком «За заслуги перед Українським народом» від 10 серпня 2020 року.

У **2013** році Управління культури і туризму Хмельницької міської ради прийняло рішення щодо розширення та реконструкції бібліотеки. **2015 року** бібліотеку було розширено з 112 м² до 265,3 м². Внаслідок цього у бібліотеці з'явився просторий оновлений абонемент, читальний зал, дитяча ігрова кімната «Грайлик-читайлик», 2 книгосховища, гардероб. Почав функціонувати «Інформаційний центр надання електронних послуг». Клуб «Юні таланти Поділля» було переформатовано в клуб за інтересами для дітей молодшого шкільного віку «Весела майстерня».

2016 рік тут став часом зацікавлення постаттю поета Івана Іова. 4 лютого 2016 року у бібліотеці розпочала свою роботу Відкрита суспільно-літературна студія імені Івана Іова «Слово».

2018 року у бібліотеки з'явився власний ютуб-канал «Хмельницька міська бібліотека-філія №8». Також книгозбірня взяла участь у конкурсі «Лідер читання – 2018» (II тур), в якому перше місце виборола читачка філії №8 Онофрійчук Юлія, а читач Гладій Володимир здобув диплом за перемогу у номінації «Інтелект-старт».

24 січня 2019 року бібліотеку-філію №8 здобула звання «**Краща бібліотека-філія 2018 року**».

У роботі з читачами книгозбірня використовує 3 вайбер-групи: для молодших користувачів «Весела майстерня», для дітей середнього шкільного віку «BiblioПростір» та для людей старшого віку «Інформаційний центр».

Читачка бібліотеки-філії Онофрійчук Юлія здобула звання «Суперчитачка міста Хмельницького» у Всеукраїнському конкурсі дитячого

читання **«Книгоманія – 2019»** та виборола право представляти рідний Хмельницький на зустрічі суперчитачів, котра відбулася у Львові.

Ще одним великим всеукраїнським конкурсом, у якому взяли участь читачі бібліотеки-філії №8, стали **«Творчі канікули – 2019»**, котрі організовувала Національна бібліотека України для дітей. Юлія Онофрійчук стала переможцем обласного туру. Її робота **«Анотація до твору Девіда Вольямса «Бабця-бандитка»»** була визнана кращою.

У **2021** році книгозбірня на честь знаменитого земляка, рукописи якого знаходяться тут, отримала нову назву – бібліотека-філія №8 імені Івана Іова.

З травня у бібліотеці розпочали штрихкодування книжкового фонду.

Зараз бібліотека-філія №8 функціонує як цілісна сукупна система надання інформації. Для читачів тут працює 4 ПК, що під'єднані до інтернету, сучасний плазмовий телевізор, 2 принтери, 2 пари 3D-окулярів. Також у філії надають послуги ксерокопіювання, сканування та інші. Бібліотека станом на 2021 р. обслуговує понад три тисячі користувачів.

27 жовтня 2015 року у мікрорайоні Озерна відкрили підлітковий клуб **«Індіго»** по вул. Лісогринівецькій, 16/1 міського Центру по роботі з дітьми та підлітками за місцем проживання.

«Індіго» – це цілий центр молодіжного дозвілля, оскільки вже нараховує чотири напрямки роботи: кікбоксинг, атлетизм, спортивні танці, пілатес. Клуб досить великий, його за-

гальна площа складає понад 600 м², у якому одночасно може займатись близько 70 дітей та підлітків. Є боксерський ринг, танцювальна і тренажерна зали. Деякі гуртки є безкоштовними. Організовує тут дозвілля юних жителів Озерної ціла команда висококваліфікованих та досвідчених педагогів, тренерів та викладачів, які допоможуть діткам розвиватися фізично та духовно.

Медичні заклади

У **2000 р.** в мікрорайоні відкрито першу в місті амбулаторію сімейної медицини. Вона розташувалась за адресою вул. Залізняка, 14.

До 2005 року завідуючою медичного закладу була Романовська Н. Г. З вересня 2006 р. амбулаторію очолює Сідельникова Т. В.

У 2018 році було відкрито **Амбулаторію сімейної медицини №5** за адресою вул. Залізняка, 34.

Завідувачка – Шекера Юлія.

9 лікарів:

5 сімейних – Віннічук Юлія, Сорочинська Марина, Кісілівська Марина, Капітанець Дарина.

4 педіатри – Андрущенко Валентина, Вікнянська Ірина, Лисик Марина, Скалецька Алла.

На облаштування амбулаторії витратили майже 3 мільйони з міського бюджету. Вона обслуговує майже 4 тисячі місцевих жителів. Крім кабінетів, в яких проводять прийом лікарі, тут також обладнали маніпуляційний, фізіотерапевтичний кабінети.

Банки

У різний час у мікрорайоні Озерна працювало 2 установи АТ «Ощадбанк».

Першу установу за адресою вул. П. Мирного, 8 відкрито при відділенні зв'язку в 1991 році. Другу установу банку – в приміщенні музичної школи за адресою вул. Кармелюка, 8/1 відкрито в 2006 році, а закрито у 2010 році.

До 2016 року послугами першого відділення користувались лише фізичні особи. Основними операціями були: сплата комунальних та інших платежів, відкриття вкладних та депозитних рахунків, обмін валюти. З 2014 року в АТ «Ощадбанк» запроваджено відкриття новоформатних повнофункціональних відділень із зоною самообслуговування 24/7, в яких забезпечено комфортне та якісне обслуговування клієнтів – фізичних та юридичних осіб.

У 2016 році відділення нового формату відкрито в мікрорайоні Озерна. Установа банку, що працювала за адресою вул. П. Мирного, 8 змінила місце знаходження – вул. Січових Стрільців, 2/1. На цокольному поверсі новобудови, що розташована в центральній частині мікрорайону, поруч з торговельним центром «Агора» відкрито просторе та комфортне відділення АТ «Ощадбанк». Облаштовано відкриті робочі місця менеджерів, цілодобову зону самообслуговування з банкоматом та двома інформаційно-платіжними терміналами.

Хмельницьке відділення «Агора» Хмельницької філії ПАТ КБ «Приватбанк». Юридична адреса: Старокостянтинівське шосе, 2/16 (ТЦ «Агора»). Дата реєстрації – 2014. Дане відділення сьогодні є найсучасніше в області, тут реалізовано всі останні інновації ПриватБанку від планшетного обслуговування та цілодобової зони обслуговування 24/7 до нової концепції

трансформування кімнат, робочих місць та рекламного оформлення.

Інноваційне планшетне обслуговування в ПриватБанку перш за все орієнтоване на клієнта. Працівник ПриватБанку на планшетах наочно демонструє весь процес проведення операцій, щоб клієнт те саме зміг самостійно повторити через програмні додатки для віддаленого обслуговування на власному планшетах, смартфоні або комп'ютері.

Відділення зв'язку

У травні 1990 р. було відкрито 27-ме відділення поштового зв'язку «Укрпошта». Адреса: вул. Залізняка, 8.

Індекс: 29027

Начальник – Коломієць Аліна Іванівна. Публічне акціонерне товариство «Укрпошта» (ПАТ «Укрпошта») входить до сфери управління Міністерства інфраструктури України, є національним оператором

поштового зв'язку України згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 січня 2002 року.

Послуги: посилка (по Україні, міжнародна), лист (рекомендований, з повідомленням), вантаж (по Україні, міжнародний), грошовий переказ, товари з Китаю (Аліекспрес, Таобао), поштове відправлення (Україна, Європа), бандероль.

З червня 2018 року Укрпошта запустила чат-боти у вайбері, телеграмі і фейсбуку для користувачів, особистий кабінет.

З 2020 року у мікрорайоні Озерна запрацювало ще одне відділення «**Укрпошти**» за адресою проїзд Панаса Мирного, 3. Відділення є флагманським. Це означає, що каси універсальні. Послуги від «Укрпошти» у цьому філіалі не розподілені між операторами. Тож відвідувачам не доведеться стовбичити в черзі до однієї каси. Натомість на інших відділеннях «Укрпошти», каже Ірина Вельська, працюють за базовою системою, тобто відбувається поділ за послугами і касами.

У 2015 році відкрито відділення №15 **Нової Пошти**. Адреса: Старокостянтинівське шосе, 2/1б (ТЦ "Агора").

Доступні послуги та сервіси:

- Грошові перекази,
- Оплата картою,
- Міжнародне відправлення,
- Зона самообслуговування.

Нова пошта – українська компанія, що є лідером на ринку експрес-доставки і драйвером. Компанія інформує клієнтів про статус відправлень шляхом SMS, PUSH-повідомлень у мобільному додатку та сповіщень у месенджері, вайбері. Мобільний додаток забезпечує можливість легкого користування сервісами. Зокрема, завдяки додатку оператор може ідентифікувати клієнта у відділенні. У додатку також можна самостійно створити експрес-накладну, викликати кур'єра, сплатити за доставку онлайн, відстежити, переадресувати та оформити повернення відправлення.

13 вересня 2013 року тут з'явилася нова **пожежно-рятувальна частина**, яка буде обслуговувати північну частину обласного центру. На частині позмінно чергує 35 працівників, які виїжджають на виклики мешканців Озерної, Лезневе та Заріччя. Для цього повністю обладнали депо на чотири виїзди, з приміщення для утримання техніки та рятувального озброєння. А чотири пожежні машини пришвидшать прибуття рятувальників до місця події.

У серпні 2017 року до Дня Державного Прапора України представники поліції та місцеві чиновники відкрили нову **поліційну станцію**. Вона розташовувалася за адресою вул. Залізняка, 20/1.

Торгові центри

У 2015 р. відкрився ТЦ «Агора», який розташований за адресою Старокопчанівське шосе, 2/1 Б.

Загальна площа торгового центру складає 7950 м². Зона для паркування авто – 2000 м².

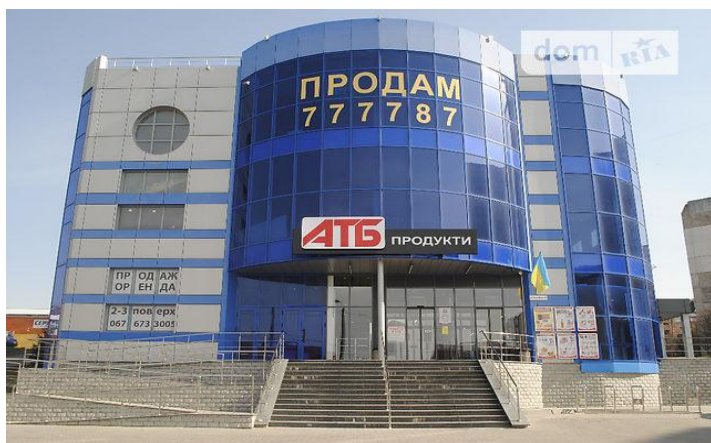
У торговому центрі розташовані магазини «ТАВРИЯ В», «Носорог», «Домотехніка», «ЧІП». Також тут розміщена піцерія

«Мрія» з дитячою розважальною кімнатою.

Безпосередньо в районі локації не знаходиться жодного торгового центру, який би був прямим конкурентом ТЦ «Агора». Поруч здійснюється будівництво житлово-будівного комплексу «Агора». За генпланом міста тут передбачена мальовнича паркова зона з озером.

Також у 2016 році відкрився супермаркет «Наш край» по вулиці Залізняка, 8/3.

У 2017 р. відкрився новий супермаркет «АТБ» за адресою вулиця Панаса Мирного, 34.

Культові споруди

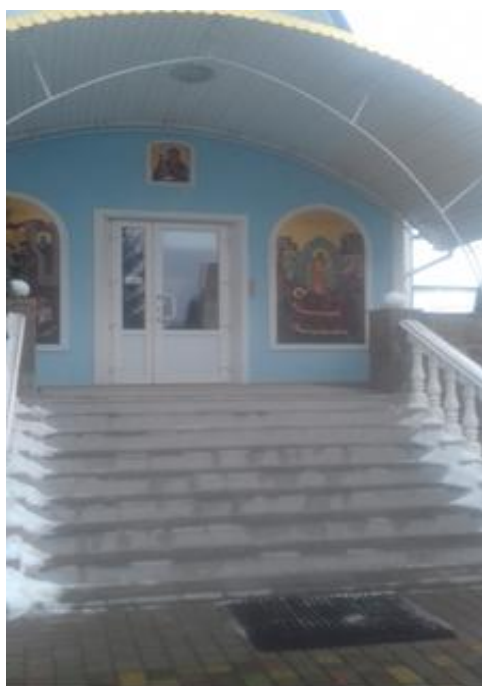

Парафія **Преподобного Іова Почаївського** (ПЦУ). Адреса: м. Хмельницький, вулиця Максима Залізняка, 12/1. Настоятель – митрофорний протоієрей Ярослав Рібий.

Храм, місце духовного діалогу Бога та вірян – жителів мікрорайону Озерна, збудований та освячений 1997 року. Створенням дизайну розпису церкви займалася школа «Нікош» з керівником Ми-

колою Бенедищуком. Засновником і будівничим храму був настоятель протоієрей Богдан Білоган. З 2001 року настоятель Ярослав Рібий займає місце духовного наставника.

Храм, як представник Божого милосердя на землі, власним прикладом показує важливість слідування заповідям та надихає людей творити добрі справи. Так, при церкві діє їдальня для малозабезпечених, де нужденні можуть втамувати не лише духовний, а й фізичний голод. Окрім того, парафія дбає і про тілесне здоров'я, допомагає потребувачим одягом.

Храм Ікони Божої Матері «Троєручця» (УПЦ). Настоятель – протоієрей Вадим Теравський. Адреса: м. Хмельницький, вул. Жулкевського, 3.

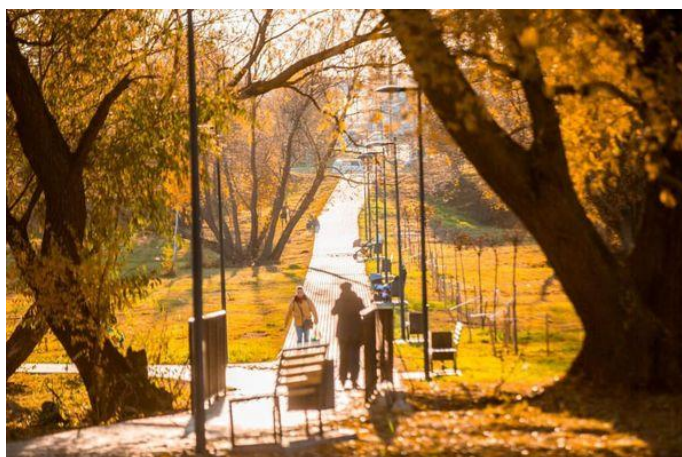
Знаходячись не дуже далеко від кінцевої зупинки громадського транспорту, храм здалеку вабить око золотим куполом. Коли ж підійти ближче, то здається, що це втілення національного жовто-блакитного стяга – синій та блакитний кольори створюють відповідну гаму у поєднанні з сяйвом благородного металу. Щодо історії створення – вона також не дуже багата на події. Зі слів священнослужителя, громада мікрорайону була заснована у 2002 році. Сам же храм був побудований та

освячений у 2007 році. Здавалося б, це звичайна церква з іконами й всіма необхідними атрибутами, однак для місцевих мешканців, котрі щиро вірять в Бога, це особливе місце.

Парки та сквери

Алея міст-побратимів Хмельницького. У квітні 2015 тут було висаджено 14 берізок. Алея знаходиться поблизу вулиці П. Мирного. Кожна берізка символізує місто-побратим. 25 квітня 2015 року відбулось офіційне відкриття.

Зелена зона навколо озера. У 2019 році розпочалися будівництво пішохідної доріжки навколо озера, котре знаходиться поміж вулиць Озерної, Максима Залізняка, Степана Бандери та Панаса Мирного.

У 2021 році було завершено благоустрій зеленої зони – пішохідні, бігові доріжки, освітлення, спортмайданчики, волейбольне поле, майданчик для вихулу собак, лавки, смітники. Також тут розчистили береги самого озера.

Відомі люди мікрорайону

Говорун Валентин Давидович народився 27 лютого 1964 р. в с. Храбузна Полонського району Хмельницької області. З 1971 по 1981 рр. навчався в Онацьковецькій ЗОШ. У 1981 р. вступив до Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського на природничо-географічний факультет, який закінчив у 1986 р.

Говорун Валентин Давидович – член Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України» та Національної спілки краєзнавців України, автор збірок поезій, навчальних посібників з краєзнавства, друкувався в альманахах, антологіях, журналах і газетах. Його твори надруковані в 60 книгах, 2 журналах, а статті – в 3 газетах.

Понад чверть століття Валентин Давидович Говорун працює вчителем біології в Хмельницькому колегіумі ім. В. Р. Козубняка. У 2006 році розпочав співпрацю з Хмельницьким ОЕНЦУМ. Постійно дбає про розвиток здібностей дітей на уроках і в позаурочний час. Вивчаючи індивідуальні особливості, він заохочує учнів і гуртківців до дослідництва й творчої праці, проводить з ними цікаві еколого-натуралістичні заходи, залучаючи до них батьків своїх учнів. Під керівництвом Валентина Давидовича у гуртках юних зоологів проводиться цікава дослідницька робота, а його учні і гуртківці – активні учасники ряду конкурсів-захистів дитячих науково-дослідницьких робіт Малої академії наук України та неодноразові переможці.

Авторська програма гуртка юних зоологів, яку склав і практично апробував у колегіумі В. Д. Говорун, у 2012 році на конкурсній основі визнана серед найкращих профільних програм в Україні та відзначена Почесною грамотою Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.

Крім науково-педагогічної літератури, він автор поетичних книг «Віхола думок», «Дзеркало часу». Друкувався в таких альманахах: «Медобори» (№№ 2, 3, 4, 5), «Хто я?», «Хай святиться ім'я твоє», «Хай буде воля твоя», «Хліб наш насущний», «Не введи нас у спокусу», «Хай прийде царство твоє», «Збав нас від лукавого», «Ми прощаємо винуватцям нашим!», «Fatum», «Sitis», «Via», «Caractere», «Musica», «Amicitia», «Felicitas», «Urbis et vicus», «Живемо всі ми у надії», «Periculum», «Весна. Скіфія 2012», «Літо. Скіфія 2012», «Осінь. Скіфія 2012», «Зима. Скіфія 2012», «Літо. Скіфія 2013», «Осінь. Скіфія 2013» і в «Антології сучасної новелістики та лірики України» (2009, 2010, 2012).

Говорун В. Д. нагороджений відзнакою літературної премії «Скарби землі Болохівської» 2012 року, а в грудні 2012 року, за підсумками Всеукраїнського конкурсу «Поетичні таланти української освіти», нагороджений грамотою за I

місце серед поетів-освітян України у номінації «Вірші духовно-релігійної тематики».

Іва́н Па́влович Іо́в народився 2 жовтня 1948 року в селі Кам'янка Апостолівського району на Дніпровщині у родині інженера. Його предки жили у селі Грушівка — колишньому запорозькому зимівнику, де в серпні 1680 року на пасіці помер славний кошовий отаман низової вольниці Іван Сірко. Нині воно на дні Каховського моря.

У 1974 році закінчив філологічний факультет Кам'янець-Подільського педагогічного інституту. До 1993 працював у газетах, учителював. У його поезії сплелися героїчна історія та сьогодення, філософське узагальнення й конкретика художньої деталі. Він один з найцікавіших українських поетів, які репрезентували зорову поезію. Його пошуки нових словоформ мали не зовнішній характер, а занурення у глибини слова, намагання розгадати його одвічні таємниці.

Лауреат обласної премії імені В. Булаєнка та премії імені Я. Гальчевського «За подвижництво у державотворенні». За видатні заслуги в галузі літератури правління Міжнародного дослідного інституту включило ім'я І. П. Іова до міжнародного довідника «Людина року – 2000», що видається Американським біографічним інститутом. У 2001 році його нагороджено американською Золотою медаллю Честі (посмертно).

Поетичні збірки:

«Стяг золотої гілки» (1983, з передмовою Івана Драча), «Світло рідної хати» (1989), «Книга перша» (1992), «Рукопис» (1995), «Чернетка» (1996), «Періодична система слів» (1997, з передмовою Сергія Бірюкова), «Каліграфія» (1997), «Великдень долі» (1998), «Невибране» (1998, з передмовою Миколи Мірошніченка), «Словопис» (2000).

Посмертні збірки поета:

«Мене вам дав Господь» (2001), «Віск іксів» (2001), «Вічністю живемо» (2001), «Любіть мене врожаєм і землею», Вінок сонетів (2002).

Переклав з російської збірку поезій Валерія Басирова «Виток». Брав участь у кількох міжнародних літературних акціях.

Міхалевський Віталій Цезарійович – поет-романтик, громадський діяч, доцент Хмельницького національного університету, кандидат фізикоматематичних наук (1997), член Національної спілки журналістів України (2011), член Національної спілки письменників України (2014).

Перші спроби пера, як розповідав В. Міхалевський, були ще в шкільні роки. Але цьому хлопець не надавав належної ваги. Тягнувся до точних наук. Після закінчення десятирічної школи в рідному селі вступив на математичний факультет Чернівецького держуніверситету, який також закінчив із відзнакою.

Два роки проходив офіцерську службу, після якої продовжив справу батька-зв'язківця: працював інженером-програмістом, начальником відділу міського, обласного підприємства електрозв'язку. З грудня 1986 проживає у місті Хмельницькому.

У 1997 захистив дисертацію (кандидат фізико-математичних наук), доцент Хмельницького національного університету. Уже 15 років він працює в університеті і понад п'ять років співпрацює зі студентським літературним театром «Глорія» (на чолі з режисером Коваль Таїсією Петрівною).

У травні 2013 року на першому Всеукраїнському фестивалі мистецтв «Подільський піснецьвіт – 2013»

В. Міхалевський заслужено виборов першу премію у розмовному жанрі. У творчій скарбниці В. Міхалевського понад 20 дипломів. Серед його нагород красується одна не літературна – це приз міського голови у фотоконкурсі. Як розповідає поет: «Один інтерес, який переважає – це фотографія». Фотографією В. Міхалевський займається понад 40 років, ще з 6-го класу школи.

У 2002 році на вечорі презентації свого поетичного первістка «Я жду весну» перший концертний виступ В. Міхалевського увінчався першою премією директора Хмельницької філії ВАТ «Укртелеком». Це спонукало В. Міхалевського до написання ліричних віршів, які побачили світ у газетах «Подільський кур'єр» і «Проскурів». Згодом друкувався і в літературних альманахах «Творче поділля. Ювілей» (2003) та «Антологія сучасної новелістики та лірики України» (2004, 2005, 2006), міжнародному журналі «Склянка часу (Zeitglas)» (2003-2006).

Автор збірок: «Я жду весну» (2003), «Крапельина вина, або Уроки української» (2005), «Година пік, або Твір на власну тему» (2006), «Місце під сонцем» (2006), «Невиправний романтик, або Як я провів літо» (2011), «Соло на трубі» (аудіозбірка, 2011), «Перші черешні» (2012), «Яблука райські» (2013), «Цукерково-букетні вірші» (2015).

Відзнаки:

- Лауреат Хмельницької міської премії імені Богдана Хмельницького (2006) в галузі літературної діяльності та популяризації української мови;
- Почесна відзнака Хмельницького міського голови (2014);
- Лауреат Хмельницької обласної премії імені Тараса Шевченка (2015);

- Грамота Верховної Ради України за вагомий внесок у культурно-освітній розвиток регіону, активну громадську діяльність, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм.

Шмурікова-Гаврилюк Ніна Миколаївна – українська поетеса, членкиня Національної спілки письменників України (2000), заступниця голови Хмельницького обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка, лауреатка обласної Шевченківської премії, заслужена працівниця освіти.

Народилася 4 листопада 1953 року в с. Дацьки Чуднівського району Житомирської області.

Шкільні роки пройшли у с. Бабушки. Закінчила філологічний факультет Ужгородського державного університету (1975). Вчителювала, займалась громадською діяльністю. Очолювала Хмельницьке обласне об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка.

Навчаючись у початкових класах, почала віршувати.

Особлива сторінка її творчості – це твори для дітей. Власне, її хист, чи не найповніше, розкрився в літературі для малечі. Першу книжечку своїх поезій «Белоснежные птицы» (1998 р.) видала російською мовою. Хороші, свіжі, образні вірші склали ту збілочку. Нині поетеса творить українською.

Авторка збірок лірики: «Легенда про Синь-камінь» (1998), «Белоснежные птицы» (1999), «Пензлі дощу» (1999), «На грані століть і тисячоліть» (2001), «Як сутінки у серці озовуться» (2003), «Езоп і Родопа» (2007), «Я родом з листопаду» (2013).

Пише книги для дітей: «Хитрий зайчик» (1998), «Легенда про Добраду» (2000), «Познайомся з кольорами» (2000), «Де ти, Ясочко, була?» (2001), «Мисливець Сивоок» (2002), «Царівна-пустельниця» (2002), «Віронька-зіронька» (2003), «Зозульчині черевички» (2003), «Місячна царівна» (2003), «Гануся у бабусі» (2004), «Ми вчимося і ростем» (2005), «У чім секрет» (2008), «Квітовіршики» (2010), «Два Тараси» (2010), «Чарівна сопілка» (2010), «Юля з котиком дружила» (2011), «Ой, чому не плаче киця?» (2012), «Барвистий дивокрай» (2013), «Ой то наша Ясочка, Ярослава» (2015), «Ясоччин дитсадок» (2015).

Нагороди та премії:

- Заслужена працівниця освіти України;
- Хмельницький пісенний конкурс «Місто над Бугом» (2-га премія);
- Хмельницька міська премія імені Богдана Хмельницького (2004);
- Хмельницька обласна премія імені Микити Годованця (2007);
- Хмельницька обласна премія імені Тараса Шевченка (2011);

- Всеукраїнський конкурс за кращі твори для дітей «Золотий лелека» (2008, 2-га премія).

Іван Тимофійович Пустовий (5 лютого, 1952, Тополівка Вінницького району) – український композитор і поет, автор понад 700 пісень, з яких 300 написаних на власні тексти, аранжувальник, артист, автор гуморесок, пісенних текстів та ліричних віршів, заслужений діяч естрадного мистецтва України

В 1959 році пішов у перший клас Вінницької середньої школи, яку закінчив у 1969 році. За час навчання в школі брав участь спочатку у шкільній художній самодіяльності, а потім і як член творчих колективів районного Будинку культури, як читець гумору, виконавець на народних інструментах, артист оригінального жанру. В 1968 році написав свою першу пісню, а в районній газеті надрукував гуморески.

У 1974 році вступив на заочний факультет режисури у Київський державний інститут культури ім. О. Є. Корнійчука, який закінчив у 1978 році. У Вінницькому будинку культури працював до 1983 року. Впродовж цього періоду написав і поставив багато сценаріїв театралізованих видовищ, масових свят, агітбригад, створив ансамбль народної музики.

У 1983 році переїхав до м. Хмельницького і був прийнятий на посаду актора в обласний театр ляльок, на якій працював до 1985 року. Зіграв понад десяток ролей у виставах для дітей та дорослих.

У 1988 році перейшов на посаду керівника оркестру Народного самодіяльного ансамблю «Юність Поділля» при Хмельницькому інституті побутового обслуговування (нині ХНУ), а у 1992 році повернувся у Хмельницький театр ляльок на посаду завідувача музичної частини.

Допомагав творчій реалізації учасників телепроєкту «Шанс»: Марині Українець, Альоні Мороз, Анатолію Кальяненку, Наталії Валецькій, Івану Березовському, Людмилі Нитичук, Людмилі Матус та ін.

У 2005 році створив музичну концепцію і записав позивні міста Хмельницького для годинника на міській ратуші. Автор музики до 46 вистав для театру ляльок.

Почав створювати музей українських автентичних інструментів при театрі ляльок. Володіє грою на двох десятках музичних інструментів.

Відзнаки:

- Заслужений діяч естрадного мистецтва України;
- Лауреат Хмельницької обласної премії імені Т. Шевченка;
- Лауреат Хмельницької міської премії Богдана Хмельницького.

Войчишин Петро Іванович – письменник, драматург, член НСПУ. Петро Іванович залишив світу світлу пам'ять про себе. Все життя був палким патріотом рідного краю, співцем села, України, її відданим сином, дієвим громадським діячем.

Народився у селянській сім'ї у селі Лугове Ярмолинецького району. Відчув голод, холод, страх у роки Другої світової війни. Працював на колгоспних ланах з малих літ погоничем коней, помічником тракториста. Закінчив Полонське училище механізації. У 60-х роках служив у армії. Після закінчення служби працював автомеханіком, головним інженером комунального господарства.

Повернувшись в Україну, вступив до Харківського державного інституту культури. Завідував Лучівським сільським клубом. Проявив себе як організатор художньої самодіяльності, висококваліфікований спеціаліст культурно-освітньої роботи, працюючи методистом Ярмолинецького РБК, методистом та заступником директора Хмельницького обласного будинку народної творчості, директором обласного будинку художньої самодіяльності Федерації профспілок, директором обласного Будинку творчої інтелігенції.

Був провідним режисером близько 200 різноманітних творчих масових свят, театралізованих видовищ, конкурсів, тематичних вечорів, клубних заходів області.

Завершивши свій земний шлях, він залишив у спадок для наступних поколінь нетлінні скарби: поезії патріотично-громадського звучання, п'єси-трагедії (збірка «Перехрестя століть»), оповідання, історико-драматичний роман «Смерч», повість-літопис «Погляд у віки», що зберігає його живу душу, думки.

Мерлені Ірина Олексіївна – заслужений майстер спорту України з вільної боротьби, олімпійська чемпіонка у ваговій категорії до 48 кг, олімпійська бронзова призерка, чемпіонка світу, чемпіонка Європи.

Народилася 8 лютого 1982 р. в Кам'янці-Подільському (Хмельницька область). Батько і тренер – Олексій Володимирович Мельник.

У 15 років Ірина почала займатися вільною боротьбою у Хмельницькому обласному центрі фізичного виховання учнівської молоді. Працювала на посаді

спортсмена-інструктора штатної збірної команди України з вільної боротьби в Державній службі молоді та спорту України (2003-2013 рр.). Літні Олімпійські ігри 2012 року у Лондоні (Велика Британія), де титулована спортсменка програла поєдинок за бронзову медаль, стали завершальними у її спортивній кар'єрі.

З 14 липня 2014 р. до 10 червня 2015 р. очолювала Управління молоді та спорту Хмельницької обласної державної адміністрації.

Ірина Олексіївна нагороджена орденами «Княгині Ольги» II (2002 р.) та III ступенів (2008 р.); орденом «За заслуги» III ступеня (2004 р.) та орденом «За розбудову України імені Михайла Грушевського» (2004 р.), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2004 р.) та відзнакою Кам'янець-Подільської міської ради «Честь і шана» (2004 р.).

Ірина Мерлені була обрана молодим послом від України на I літніх юнацьких Олімпійських іграх у Сінгапурі (2010 р.).

Широку популярність здобула завдяки яскравим виступам та гучним перемогам у різноманітних шоу й телепроектах: «Ігри чемпіонів», «Танцюю для тебе», «Битва міст» та інших.

21 вересня 2013 р. у Будапешті увійшла до всесвітньої Зали Слави Міжнародної федерації об'єднаних стилів боротьби (FILA).

28 серпня 2014 р. виставила на аукціон золоту медаль і кубок, здобуті нею на міжнародному турнірі «Чорне море», щоб підтримати наших військових на Сході.

Звання «Почесний громадянин міста Хмельницького» присвоєно за вагомий особистий внесок у спортивний розвиток міста Хмельницького. Ірина Мерлені стала наймолодшою жителькою міста, яка отримала його найвищу нагороду.

Суходоля Анатолій Іванович – заслужений лікар України, головний хірург Хмельницької області, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри хірургії факультету післядипломної освіти Вінницького національного університету ім. М. Пирогова.

Мікрорайон росте і розвивається. Покращується його інфраструктура

У мікрорайоні Озерна по вулиці Залізняка триває будівництво загальноосвітнього навчального закладу, який відкриють до кінця цього року!

Початкова школа на ~750 учнів 1-4-х класів матиме два ліфти та інклюзивний простір для усіх здобувачів освіти.

Всередині розміститься актова зала, комп'ютерні класи та інші

навчальні приміщення, а на території довкола облаштують майданчики для гри та занять спортом.

Зважаючи на характерну рельєфність мікрорайону, у проєкті передбачене висадження дерев, решти озеленення та укріплення схилу уздовж північної межі ділянки. Загальна вартість цих робіт становить 160 млн грн, з яких уже використали близько 80 мільйонів.

Наступним об'єктом стане заклад середньої загальної освіти на 1500 учнів на вулиці Січових Стрільців, 8-а, для якого невдовзі оголосять всеукраїнський архітектурний конкурс. Це правильне рішення, яке допоможе створити комфортний та сучасний простір для навчання на Озерній.

URBAN BAZAR – один з чотирьох напрямків, які реалізують у Хмельницькому в рамках проєкту URBAN STREET. Передбачено розташування багатофункціонального простору в мікрорайоні Озерна, в районі вулиці Січових Стрільців та Старокостянтинівського шосе.

У мікрорайоні Озерна, за даними Хмельницької міської ради, проживає до сотні тисяч людей! І одночасно з будівництвом багатоповерхівок, створюється інфраструктура для всіх жителів мікрорайону: минулого року побудували дорогу по вулиці Січових Стрільців, відкрили новий дитячий садочок, розпочали роботи зі зведення навчально виховного комплексу. А незабаром тут з'явиться ще й сучасний багатофункціональний комплекс абсолютного нового формату не лише для Хмельницького, але й для усієї Західної України — URBAN STREET. Він розташується на території дванадцяти гектарів і буде сформований з шести різних напрямків.

URBAN STREET — багатофункціональний торгово-розважальний комплекс, в якому поєднуються культура їжі, шопінгу та відпочинку. Як зазначено на сторінці проєкту, він складатиметься з чотирьох напрямків:

BOUTIQUE STREETS — локація, на якій розташуються магазини одягу та аксесуарів, бутіки та кав'ярні, а також добре знайомі бренди, без яких не обходиться повсякденне життя.

Цікавим новий ринок має бути ще й тому, що його будівля буде поєднана з природою — у приміщенні ростимуть дерева. А взимку обіцяють підтримувати у приміщенні температуру +10 — +15 градусів.

Крім того, як зазначено в описі проєкту, новий продуктовий ринок це:

- чистота та чіткий дизайн-код;
- перший продуктовий ринок, який працюватиме до 20:00;
- платформа Marketplace;
- ветлабораторія;
- широкі та зручні проходи;
- візки та кошики для закупівлі продуктів;
- епоксидна підлога, що не вбирає вологу;
- відеоспостереження;
- зручні та комфортні санвузли;
- велика кількість паркомісць;
- розвантаження товару з рампи.

Перший із них — бутікова вулиця BOUTIQUE street — вже працює у тестовому режимі, а восени цього року відкриється офіційно. Частина магазинів вже працюють, ще частина власників приміщень активно проводять ремонтні та оздоблювальні роботи. І вже найближчим часом тут запрацюють такі відомі у Хмельницькому заклади, як: «Цукерня», «Detroit», «Mozzarella», «Pasha Kebab», «Крендель» та інші.

Окрім магазинів та закладів харчування, на URBAN STREET є чимало майстрів б'юті-індустрії. Для хмельничан ця вулиця вже стала улюбленим місцем, де вони створюють стильні фотографії для інстаграму, а найвідоміші фотографи проводять весільні та персональні фотосесії для своїх клієнтів.

І поки бутікова вулиця готується до відкриття, будівельники працюють над зведенням критого продуктового ринку URBAN BAZAR. Це чи не головна локація зараз для підприємців, які активно розвивають свій бізнес. Бо поки будівельники будують, власники торгових точок з інших ринків міста активно бронюють собі найкращі місця на URBAN BAZAR.

За словами представниці проєкту Яни Хайтової, територія ринку займає 12 тисяч м² і повноцінно запрацює вже навесні наступного року. URBAN BAZAR буде іншим, аніж ті ринки, до яких ми звикли. Він забезпечуватиме потреби не лише Хмельницького чи області, але й усього регіону. Тут буде одночасно і гуртова, і роздрібна торгівля.

Ринок налічуватиме 270 торгових приміщень різного розміру, від 11 м². На території ринку діятимуть 1000 паркомісць і система відеоспостереження, а асортимент продукції будуть забезпечувати виробники як місцевого, так і всеукраїнського, і міжнародного рівнів.

Ще чотири напрямки – Mood Food, Public space та Building Hub – будуватимуть наступними після ринку. Вони стануть унікальним місцем для ведення бізнесу, ділових зустрічей і обідів з партнерами чи друзями, а також відпочинку на різний смак – від прогулянок до масштабних фестивалів і вечірок.

Житлові комплекси

*Житловий комплекс
«Агора»
по Старокостян-
тинівському шосе*

*Житловий
комплекс
«Барбарис»
по вулиці
Січових
Стрільців*

*Житловий комплекс
«Барви»
по вулиці Кармелюка*

Транспортне сполучення

У **1995** році було відкрито **тролейбусну лінію** в мікрорайон Озерна. Наприкінці 90-х роках з метою покращення обслуговування пасажирів мікрорайону було продовжено троллейбусні маршрути №№ 3, 11, 11-А, 12.

Станом на 2018 рік на мікрорайон Озерна курсують троллейбуси №№ 3, 8А, 10, 11, 11А, 12 та нічний троллейбус № 63.

Також курсують маршрутні таксі №№ 7, 19, 27, 29, 29-А, 30, 35, 38, 39, 49, 49-А, автобуси №№ 7, 22.

***Якщо ви бажаєте
краще познайомитися з історією мікрорайону,
завітайте на сайти:***

1. **uk.wikipedia.org/** – Хмельницький – Вікіпедія
2. **<http://uk.wikipedia.org/>** – Хмельницький тролейбус – Вікіпедія.
3. **zistoriikhmelnuchchunu.wordpress.com/** – Найдавніші часи «З історії Хмельниччини. Нариси історії Хмельниччини. 2 тис. до н. е. та скіфського часу 7-3 ст. до. н. е., у мікрорайоні Озерна – багат шарове поселення...
4. **<http://mitel-ua.com>** – Історія компанії... «Квант» монтованою ємністю 1000 телефонних номерів в мікрорайоні Озерна м. Хмельницького, яка була введена в дію в березні 1995 року.
5. **budal.com.ua/node/** – Розпочато будівництво житлового будинку в мікрорайоні Озерна.
6. **kpl.km.ua/** – Хмельницький професійний ліцей сфери послуг : Наш ліцей. Історія створення, розвитку та діяльності Хмельницького професійного ліцею сфери послуг, яке розташувалось в районі нового мікрорайону Озерна.

Адреса бібліотеки:

м. Хмельницький

вул. Кармелюка, 8

тел. 776816

E-mail: kmcbbs.f8@gmail.com

Підготувала: Людмила Дуда, завідувача бібліотеки-філії №8